

2024.10.13. magyar

Köszöntés: Mikeás6,8: Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

Olvasmány: Pred12,1-11 Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondd: nem szeretem őket! [Préd 11,8-9](#)

2 míg el nem sötétedik a nap világa meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után.

3 Akkor reszketni fognak a ház őrei, támolynak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők.

4 Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.

5 Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül siratók járnak.

6 Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az arany pohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba.

7 A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta. [Zsolt 90,3](#); [Zak 12,1](#)

8 Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, minden hiábavalóság!

9 Bölcs volt a Prédikátor, és azonfelül a népet is tanította ismeretre.

Gondolkodott, kutatott, és sok példabeszédet szerzett. [1Kir 5,9-14](#)

10 Igyekezett a Prédikátor arra, hogy értékes mondásokat találjon, és őszintén leírta az igaz mondásokat.

11 A bölcsök szavai olyanok, mint a tüskék, és azoknak gyűjteménye olyan, mint az egymás mellé levert cövekek, amelyek egy Pásztortól valók.

Alapige: 2. Kor 3,3-11 Elkezdjük-e ismét ajánlani önmagunkat? Vagy szükségünk van-e, mint némelyeknek, hozzátok szóló vagy töletek kapott ajánlólevelekre? 2 A mi levelünk ti vagytok, amely be van írva szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember. 3 Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva, és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira. 2Móz 24,12; Jer 31,33; Ez 11,19; 36,26

4 Ilyen bizodalunk pedig Krisztus által van Isten iránt. 5 Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak arra, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van. 6 Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít. Jer 31,31

7 Ha pedig a halálnak betűkkel kőbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy nem tudtak Izráel fiai Mózes arcára nézni arcának múlt dicsősége miatt, 2Móz 34,29-35 8 hogyan volna még dicsőségesebb a Lélek szolgálata? 9 Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel dicsőségesebb az igazság szolgálata! 10 Sőt ami ott dicsőséges volt, már nem is dicsőséges az azt felülmúló dicsőség miatt. 11 Ha ugyanis a mulandó dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a maradandó.

A korinthusi gyülekezet kicsit olyan, mint egy referencia Pálnak és a munkatársainak. Referencia: olyan, mint egy munka, vagy elvégzett feladat, amit ki lehet tenni a kirakatba, vagy meg lehet mutogatni az embereknek, hogy na nézzétek.

De ez nem egy kirakat, s nem is egy megmutogatni való helyzet, hanem egy lelki referencia. Lelki referencia, merthogy az az ajánlólevél, amiről a szerző beszél, az abból a helyzetből jön, hogy mi van a gyülekezet szívébe írva. A szív hústábláira. Nem kőbe. A kőre azt szoktuk mondani, hogy maradandó, meg sokáig kitart és nem megy hamar tönkre.

Vagy hogy a poéta szavait idézzük:

A víz szalad a kő marad.

Egy tartós anyag. Amibe érdemes valamit belevésni, hogyha sokáig akarjuk azt a dolgot olvasni, és látni. A 10 parancsolat valami ilyesmi volt. S hisszük, hogy ma is az.

De az egy dolog, hogy valaki ezt kőbe vési. Mert attól még lehet számára lényegtelen. Ami viszont a szívbe van írva azt meg is fogadja az ember. Azt megtartja. Azt őrzi belül, s az hatással van a cselekvésére.

Az ókori zsidóság gondolkodásában az értelem és az élet központi szerve a szív. Akkoriban még nem az agy volt, amit a központnak gondoltak, hanem a szív. S érdemes így olvasnunk ezt a szakaszt. Hogy ebbe írjuk fel az Igét. Ebbe a belső központba.

S a kettő között nagy különbség van. Ugyanis a betű megöl a Lélek pedig megelevenít. Egy nagyon erős mondat. S egyben egy nagyon erős kritika is. Hogy az Írást, az Igét, a Bibliát ne úgy fogjuk fel, mint egy törvénykönyvet.

Ez akkoriban kritika a farizeusok és írástudók felé, akik próbáltak minden ószövetségi szabályt kényszeresen betartani, úgy hogy közben szem elől tévesztettek dolgokat s egy merev szeretetlen rendszerben élték meg a hitüket. S ezt

várták el másoktól. Ez sokszor feszültség is volt Jézus és köztük az evangéliumokban.

Úgyhogy talán nekünk sem kell ezt a hibát elkövetnünk. Nekünk sem törvénykönyvként kell olvasnunk a Szentírást hanem Lélekkel. A megelevenítő lélekkel. Hogy ne feledkezzünk meg Isten szeretetéről, kegyelméről, arról, hogy ő olyan utakat is megnyithat amelyekre mi nem is számítunk, s hogy olyan emberek is közel kerülhetnek hozzá, akiktől mi inkább távol tartjuk magunkat.

Isten Lelke ugyanis munkálkodik, néha látható módon, néha pedig csak belül, szépen lassan, mint ahogyan a víz mossa lassan a partot. S ezt a munkálkodást végzi az apostol is a gyülekezetben, illetve maga a gyülekezet is. A Lélek szolgálatában vagyunk mindannyian. S ez nemcsak a Korinthusban igaz akkoriban, hanem ránk is Felsőőrben 2024-ben.

Vagy másként egy új szövetség szolgálatában. Ami a Krisztus szolgálata. Krisztusé, aki jól látta azt amit a próféták is régen, hogy ha valaki kőszívű annak bár lehet hogy tudja a parancsolatot, az irányt. De nem felszabadító örömhírként gondol rá, hanem törvényként.

S ez a kőszívűség pedig halálos. Ezt nagyon találó példával mutatja be a híres író Jókai Mór regénye: A kőszívű ember fiai.¹ Ahol a kőszívűség nemcsak egy embert, hanem egy egész családot és azok környezetét is mérgezi.

De nagyjából ez a helyzet ma is. Hiszen a kőszívűség, az pusztító tud lenni.

Mai szóval úgy is mondhatnánk, hogy ha valakinek nincsen érzelmi intelligenciája. Hogyha csak tudja, de nem érzi a mélységét a parancsolatoknak. Hogyha valakinek van hivatalos egyházi státusza és állapota, de nincsen születése, s megújulása.

S persze hosszan sorolhatnánk a példákat, de mondhatjuk egyszerűen mai formában azt is, hogy Isten nem csak az eszünkre akar hatni, hanem a lelkünkre s a szívünkre is.

¹ <https://mek.oszk.hu/00600/00695/html/> 2024.10.11.

Mert a hit, s annak az útja az mindkettőre hat. Konfirmandusoknak szoktam mondani, hogy persze megtanulunk dolgokat, amelyeket tudni kell egy keresztyénnek s reformátusnak, de ugyanakkor próbáljuk átérezni, hogy a hit nemcsak tudás, hanem bizalom, felelősség, s valami, ami maradandó.

A Lélek munkája ugyanis bármilyen híresztelés ellenére maradandó.

Nemrég egy híres Erdélyből származó református lelkész gyermeke, aki egyébként Kossuth és József Attila díjas dramaturg, rendező és író fogalmazott meg egy kritikát a református egyház magyarországi állapotát tekintve.

S előhozott egy prófeciát, amely elmondja, hogy kő kövön nem marad, s hogy ez egy nagyon boldog prófécia.² Merthogy nem az jelenti az Isten népének az erejét vagy igazolását, hogy mennyi mindent építettünk, s hogy milyen sok a kő.

Természetesen, ha kell akkor bizony meg kell csinálni azt az építést. Mint ahogyan nekünk lassan kész az új mosdónk, mint ahogy fel kell újítani az épületeket, köztük majd a templomot is. Szép lassan ahogyan Felsőőrben mondjuk.

De az épület maga nem viszi tovább a hitet. A kő önmagában nem viszi tovább a hitet, az Isten ügyét. Ahhoz kell a szív is.

Szóval drága Testvérek lehet, hogy a kő maradandó, hogy hosszú időre szól, de a szív, és a lélek is. Hiszen a mi gyülekezetünk s a keresztyénség egésze sem az épületek miatt maradt fenn az évszázadok folyamán. Hanem mert az épületeket megtöltötte étellel a gyülekezet, illetve a gyülekezetek. Az az élő közösség, amit Krisztus testének is hívunk, s aminek a szívébe van írva az élő Ige.

Úgyhogy, ha az apostolnak és munkatársainak lehetett referencia, krisztusi ajánlólevél a Korinthusi gyülekezet, úgy lehet talán manapság krisztusi referencia, és ajánlólevél a mi gyülekezetünk is. Ami nemcsak a kövekre, hanem a szívekbe is fel van írva. Ámen.

² <https://www.parokia.hu/v/hol-van-az-o-istenuk/> 2024. 10. 11.